

Assistent, som har maattet gaa hele denne Sag igennem. Jeg vil her bemærke, at selve Vedtægten indeholdt 42 Paragraffer og Pensionsreglementet 16 Paragraffer, det er altsaa ikke nogen lille eller let Sag. Den 8de Juni foreligger der som sagt Referat fra Assistenten, den 14de Juni fra Kontorchefen, den 15de Juni foreligger der Paategning fra Departementschefen, og derefter er Sagen altsaa forelagt for Ministeren, og allerede den 26de Juni er der udfærdiget en Skrivelse om Sagen, hvorved den sendes tilbage til Indenrigsministeriet tillige med Krav om en Række Ændringer i de forskellige foreslaaede Bestemmelser. 3 Dage efter, altsaa den 29de Juni, gaar Sagen fra Indenrigsministeriet til Kultusministeriet. Nu maa det her erindres, hvad der jo er velbekendt, at den forrige Kultusminister paa den Tid var meget syg. Den 12te Juli gik Sagen fra Kultusministeriet til Skoledirektionen for Slagelse Herred for der at faa Erklæring, og den 20. Juli gik den tilbage fra Skoledirektionen til Kultusministeriet, og den 30te Juli blev den sendt fra Kultusministeriet til Indenrigsministeriet. Naar den havde været i Kultusministeriet i en Maaned, ligger dette altsaa dels i, hvad jeg nævnede, at den daværende Kultusminister var meget syg, og dels i, at der den 23de Juli — eller korrekt den 24de Juli — kom en ny Kultusminister, der vel ikke lige den samme Dag, han blev udnævnt, styrtede sig over denne Sag, men dog allerede efter 6 Dages Forløb havde Sagen saa vidt, at den kunde gaa til Indenrigsministeriet. Dertil kom den altsaa den 1ste August, men der mødte den igen det Uheld at træffe en syg Minister, eller i alt Fald faa Dage efter blev Indenrigsministeren syg, og den 8de August blev jeg konstitueret i hans Sted. Indenrigsministeriet, som jo i Forvejen i en enkelt kortvarig Periode havde haft Sagen, tog nu fat paa at sammenflette de Ændringer, der vare krævede af de andre Ministerier, Ministeriet for offentlige Arbejder og Justitsministeriet, med de Ændringer, der maatte kræves fra selve Indenrigsministeriet. Den 21de August gik Sagen tilbage til Sorø Amt og derfra altsaa til Borgmesteren i Korsør. Jeg tror, at det højtærede Ting og det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds ville være villige til at erkende, at afsat fra det Gab, der er i mine Oplysninger, og som opfyldes af Sagens Tilstedeværelse i Ministeriet for offentlige Arbejder, er det hidtil ved denne oplyst, at den i de Ministerier, hvor den har været, er bleven behandlet med al tilbørlig Hurtighed baade

i sig selv og under Hensyn til Sagens Størrelse og Betydning. Og det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds vil vistnok være tilbøjelig til med mig at gaa ud fra, at naar Forholdet er saaledes for de Ministeriers Vedkommende, hvor jeg kan følge Sagen fra Dag til Dag, er der al Grund til at tro, at et lignende Forhold har været til Stede i den Tid, Sagen har beroet i Ministeriet for offentlige Arbejder. Den 21de August gik Sagen gennem Sorø Amt tilbage til Borgmesteren i Korsør med Krav om en lang Række betydelige Forandringer i saavel Vedtægten som Pensionsreglementet. Da vi nu leve i Automobilernes og Elektricitetens Aarhundrede, lykkedes det allerede den 4de Oktober, altsaa efter ikke mere end 44 Dages Forløb den ærede Borgmester i Korsør at sende Sagen tilbage til Sorø Amt, hvorpaa den 3 Dage efter, altsaa den 7de Oktober, gik ind til Indenrigsministeriet, denne Gang ledsaget af et større Antal Eksemplarer af Vedtægten og Pensionsreglementet, hvilket gjorde, at Indenrigsministeriet allerede den 10de Oktober var i Stand til at sende Sagen baade til Justitsministeriet og til Ministeriet for offentlige Arbejder, for at disse Ministerier kunde afgive deres Erklæring over de Punkter, hvori Korsør Byraad ikke havde ønsket at følge Ministeriets Krav om Ændringer i Udkastet til Vedtægten. Jeg kan her igen følge Sagen i Justitsministeriet, idet det i Tiden fra den kom, altsaa den 11te Oktober til den 16de Oktober, altsaa i Løbet af 5 Dage er gennemgaaet af Assistenten, Kontorchefen og Departementschefen, og den 18de Oktober forelagt og afgjort af mig og derefter gaaet tilbage til Indenrigsministeriet, saa at den — jeg gaar ud fra, at Ministeriet for offentlige Arbejder heller ikke denne Gang vil opholde Sagen ufornodent længe — vil kunne afgøres i en af de allernærmeste Dage. Jeg har troet det rigtigt saaledes i Flæng at tage et enkelt Eksempel frem paa, hvorledes Gangen i en Sag kan være fra en Kommunalbestyrelse op til Ministerierne, tilbage til Kommunalbestyrelsen og op til Ministerierne igen, indtil den finder sin endelige Løsning. Jeg har gjort dette, fordi det selvfølgelig altid er og maa være pinligt for Embedsmændene i Ministerierne, naar de gaa i deres daglige Gerning og vide med sig selv, at de gør alt, hvad de kunne, for at fremme Sagerne saa hurtigt, som det efter deres Beskaffenhed er forsvareligt, da at se stundom udbredt blandt Befolkningen — om end de fleste Danske